

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης
P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ὡς καὶ ἄλλοτε εἶχομεν γράψῃ οὔτε ἡ πτώσις τῶν Ἰωαννίνων οὔτε ἡ πτώσις τῆς Σκόδρας θ' ἀπετέλουν τὸ πολεμικὸν ἐκεῖνο γεγονός τὸ ὁποῖον θ' ἀπεφάσιζεν ὀριστικῶς ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ πολέμου, διότι ἀμφότεραι αἱ πόλεις αὗται ἀπὸ πολλοῦ ἔπαυσαν νὰ ἀποτελῶσι μέρος τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, διαμφισβητοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν συμμάχων καὶ τῆς νεοτεύκτου Ἀλβανικῆς πολιτείας καὶ ὅτι τὸ τέρμα τοῦ πολέμου θὰ ἐσημείου ἢ ἡ πτώσις τῆς Ἀδριανουπόλεως, περὶ τὴν ὁποίαν διεξάγουσιν ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα οἱ Τούρκοι, ἢ ἡ ἐκβίασις τῶν ὀχυρομάτων τῶν Μετρῶν, ὅποτε θὰ ἔμενεν ἐλευθέρα ἢ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν προέλασις τῶν συμμάχων ἢ τέλος ἢ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ἐκβίασις τῶν στενῶν τοῦ Ἑλλησπόντου. Οὐδενὸς ὁμῶς τῶν γεγονότων τούτων συντελουμένου ἢ κατάστασις δύναται νὰ παρατείνηται ἐπ' ἀπειρον, χάρις εἰς τὴν καιροσκοπὸν ἀναβλητικότητα τῶν Τούρκων, οἵτινες πολλὰ, μηχανῶνται ὅπως ἀποτρέψωσι τὸ πικρὸν τῆς ὑπὸ τοὺς ὄρους τῶν συμμάχων συνομολογήσεως τῆς εἰρήνης ποτήριον.

Ἐπειδὴ ὁμῶς ὁ ἐγγὺς χρόνος, ἦτοι ἡ ἐπερχομένη ἀνοιξίς, πολλοὺς δύναται νὰ ἐγκυμονῇ κινδύνους, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθῇ ἡ μετέωρος κατάστασις, οἱ δὲ σύμμαχοι δὲν δύναται νὰ ἀναμένωσιν ἀπαθεῖς τὴν καλὴν τῶν Τούρκων θέλησιν, φαίνεται ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ κατενεχθῶσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὰ πλήγματα ραγδαίως, ἵνα οὕτως ἐξαναγκασθῇ εἰς ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς συμμάχους διαπραγματεύσεις καὶ οὐχὶ διὰ τῆς παρεμβάσεως μεταξὺ τῶν συμμάχων καὶ τῆς Τουρκίας τῶν Δυναμέων, ὅποτε φυσικῶς οὐδὲν ἔχουσι νὰ κερδίσωσιν οἱ σύμμαχοι.

Ποῖα τὰ μελετώμενα μέτρα καὶ πόθεν καὶ πῶς κατενεχθήσονται τὰ πλήγματα δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν, ὁ χρόνος ὁμῶς τῆς δράσεως εἶναι τόσον ἐγγὺς ὥστε οὐδόλως παρὰ τὸ εἶναι ἄν καλὴν τινα πρωτὴν ἐκρηκτικὸς ὁ κόσμος εὐρεθῇ πρὸ ἐνὸς ἐξ ἐκείνων τῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ λυώσι τοὺς Γορδίους δεσμούς καὶ ν' ἀνατρέψωσιν ἄρδην τοὺς ὑπὸ τῆς διπλωματίας πολυμόχθως ἐγειρομένους περιτέχνους χαρτίνους πύργους.

Καὶ τὴν λύσιν τοῦ χρονίσαντος προβλήματος κέκληται νὰ δώσῃ ἡ

Ἑλλὰς, ἥς ὁ στρατὸς κατήγαγε μέχρι τοῦδε τὰ λαμπρότερα τρόπαια τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου καὶ ὅστις μόνος ἐξ ὄλων τῶν στρατῶν τῶν συμμάχων κρίνεται ἱκανὸς, ὅπως καταφέρῃ τὰ τελικὰ πλήγματα, καίτοι ὑπῆρξαν τινὲς ἐκ τῶν συμμάχων οἵτινες καὶ αὐτὴν τὴν δόξαν τῶν δόλων προσεπάθησαν νὰ μᾶς στέρησωσιν διὰ μυσαρῶν ὄσφ καὶ ἀνάνδρων ἐπινοήσεων.

Ὁ ἐγγὺς χρόνος ἐπιφυλάσσει ἡμῖν νέα ἔνδοξα τρόπαια, δι' ὧν ἀσφαλῶς θὰ ἐπιστέψωμεν τὸ μέγα ἔργον τῆς εἰς ὀλόκληρον ἐθνικῆς ἡμῶν ἀποκαταστάσεως, δι' ὧν θὰ πληρωθῶσιν οἱ ἐθνικοὶ ἡμῶν πόθοι, τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν ἰδεώδη, τοιαῦτα ὅλα οἱ Πανέλληνες ὄνειρευόμεθα αὐτὰ, τοιαῦτα ὅλα ἡ ἐξεγερθεῖσα ἐθνικὴ συνείδησις τὰ διατυποῖ.

Τὸ ἔθνος σύσσωμον, ὁ Ἑλληνισμὸς σύμπας εἶναι ἔτοιμος εἰς θυσίας νέας ἔτοιμος ν' ἐπαναλάβῃ καὶ τοὺς χαλεπωτέρους ἀγῶνας πρὸς πληρῶσιν τῶν τιμαλφεστέρων ὀνείρων του, τῶν μυχαιτέρων αὐτοῦ πόθων. Ἢδη ὅτε ἀφυπνίσθη ὁ τέως κοιμώμενος Ἑλληνικὸς λέων καὶ ἀντελήφθη, ὅτι οὐδὲν ἀπώλεσε τῆς πάλαι ἀλκῆς ἐν μόνον γνωρίζει σύνθημα. Ἐμπρὸς καὶ αἰωνίως Ἐμπρὸς μέχρι τοῦ ποθητοῦ τέρματος, τὸ ὁποῖον τόσαι γενναὶ ὄνειροπόλησαν μετ' ὁποῖον τόσαι γενναὶ ἐγαλουγήθησαν.

Ἡ παιδεία Ἑλλήνων ἴτε Ἐλευθεροῦτε πατρίδα ἐλευθεροῦτε παιδὰς γυναῖκας, θεῶν τε πατρίων ἔδη θήκας τε προγόνων.... Νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγῶν

Αὐτὴ ἡ προτροπὴ ἀντηχεῖ ἀπὸ τῶν κορυφῶν τῶν Βαλκανίων μέχρι τοῦ Λιβυκοῦ πελάγους καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους μέχρι τῶν παραλίων τοῦ Εὐξείνου πόντου. Ὁ Ἑλληνισμὸς ἄγει τὸν μέγαν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος ἀγῶνα του καὶ νικηφόροι πανέλληνες περιάγουσι τὴν σημαίαν του ἀνὰ πᾶσαν Ἑλληνίδα γῆν ἐπὶ τῆς ἀκμῆς τῶν λογῶν των ἐπὶ τοῦ στομίου τῶν πυροβόλων των, σιδηροῦς δὲ στρατηλάτης, προσδέσας τὴν νίκην εἰς τὸ πολεμικὸν ἄρμα του, ἄγει αὐτοὺς ὅπου ἡ δόξα καὶ τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον τοὺς καλεῖ.

ΝΕΑ ΑΘΛΑ "ΧΑΜΙΤΙΕ,"

Καθ' ὃν χρόνον ὀλόκληρος ὁ Ἀθηναῖκός καὶ ὁ ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης τύπος ἐβεβαίωσεν ὅτι τὸ «Χαμιτιέ» — ὅπερ χλευαστικῶς ἐχαρακτηρίζετο ὡς θαλάσσιος ἀλή-

της — εὐρίσκετο εἰς τὰ Μύρα ἢ παρὰ τὴν Μεγίστην (Καστελόριζο) τῆς Μικρασίας καὶ παρελάμβανεν, ἐλλείψει γαιανθράκων, βάλανους πρὸς θέρμανσιν τῶν λεβήτων του — ὧν εἰς μάλιστα, κατὰ θετικὰς, ὡς πάντοτε, πληροφορίας ἦτο κατεστραμμένος — ἵνα φθάσῃ μέχρι Δαμιέτης τῆς Αἰγύπτου, αἴφνης, κατὰ τὰ ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγραφήματα, παρουσιάζεται εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος, πρὸ τῶν Ἀλβανικῶν ἀκτῶν καὶ βομβαρδίζει, ἔστω καὶ ἀνεπιτυχῶς, τὸ **Δυρράχιον** καὶ εἶτα κατευθύνεται πρὸς τὸν **Ἅγιον Ἰωάννην τῆς Μεδοῦης**, ἐντὸς τοῦ λιμένος οὗτινος ἀνακαλύπτει τὰ μεταφέροντα τὰ Σερβικὰ στρατεύματα μεταγωγικὰ, ὧν δύο, πλήρη τροφῶν καὶ ἐφοδίων, πυρπολεῖ ἕτερα δύο διατροπὰ καὶ ἕτερον καταβυθίζει διὰ τῶν ὀδίδων του, δι' ὧν ἐφρονεῦθησαν καὶ ἐπληρώθησαν ἀρκετοὶ ἄνδρες ἐκ τῶν πληρωμάτων καὶ πολλοὶ Σέρβοι στρατιῶται.

Καὶ ἤδη οἱ κύριοι Ἀθηναῖοι δημοσιογράφοι, ἀφοῦ με τόσας ἀνυποστάτους πληροφορίας ἐβαυκάλιζον τὸν κόσμον, ἵνα πείσωσιν αὐτὸν ὅτι δὲν ἔπρεπεν οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ τὸν ἐπασχολῇ τὸ «Χαμιτιέ» ἐρωτῶσι, τίς ἀραγε ὁ οὐδέτερος λιμὴν ἐν ᾧ ἐκρύπτετο τὸ πλοῖον τοῦτο κατὰ τὸ μεσολαβῆσαν ἀπὸ τῆς ἐκ Μελίτης ἀναχωρήσεώς του μέχρι σήμερον διάστημα καὶ πόθεν ἐφωδιάσθη μετ' ἑλπίαν θανάτου, τροφῶν καὶ λοιπὸν πολεμικῶν ὀλικῶν;

Τὸ γεγονός ἀναγράφομεν ἀνευ σχολίων καὶ κρίσεων, διότι, ὅτε κατὰ τὴν 2 Ἰανουαρίου προέβη εἰς τὴν πρώτην ἐντὸς τοῦ λιμένος τῆς Σύρου θρασεῖαν πολεμικὴν ἐνέργειάν του, τὸ «Βῆμα», ἀντιλαμβανόμενον καὶ τὴν σημασίαν τῆς ἐκ τῶν Ἀρδανελίων ἐξόδου του καὶ τὰς συνεπείας του, προσηκόντως ἐχαρακτήρισεν τὸ γεγονός καὶ, τὰ ἐπακόλουθα του προμαντεῖον, ἠρώτησε τίνα μέτρα θὰ ληφθῶσι διὰ τὴν καταστροφὴν πλοίου, ὅπερ ὡς δεινὸς ἐφιάλτης θὰ ἐπέβη ἐφεξῆς τὰ στήθη μας, ἢ πράξις τοῦ «Βῆματος» ἐκείνη, ἡ ἀπορρέουσα ἀπὸ τοῦ πατριωτικωτέρου ἐνδιαφέροντος καὶ ἀπὸ μόνης τῆς ἰδέας, τῆς πάσης θυσίας περιφρουρήσεως τῆς Ἑλληνίδος δόξης ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων, ἐχαρακτήρισθη ὡς μυσαρὰ καὶ ἀπεχθὴς, μόνον σκοπὸν ἔχουσα τὴν κόρεσιν ποταπῶν πολιτικῶν παθῶν καὶ ἐκδικήσεων.

Ἢδη, ὅτε κακῇ τῇ μοίρᾳ τὰ πράγματα ἐδικαίωσεν τὸ «Βῆμα», εὐρισκόμεθα εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην, καίτοι διατελοῦντες ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἐδουνηρῶν συναισθημάτων ἃ ἐγέννησεν ἐν ἡμῖν ἡ τελευταία τοῦ «Χαμιτιέ» ἐνέργεια, νὰ ἀπευθύνωμεν ὀλίγας λέξεις πρὸς τοὺς γενναίους ἐκείνους ἥρωας τοῦ εὐθνοῦ πατριωτισμοῦ, οἵτινες ἐβαλον κατὰ τοῦ «Βῆματος» λίθον ἀναθέματος, ἵνα τοῖς εἰπωμεν, ἔτι ὁ πατριωτισμὸς δὲν ἔγκειται εἰς τὴν τυφλὴν πολιτι-

κὴν ἐμπάθειαν καὶ τὴν ἀλόγιστον προσωπολατρείαν, ἀλλ' εἰς ἄλλα ἀκατάληπτα, ἴσως δὲ καὶ ξένα ὄλωσ, εἰς αὐτοὺς πράγματα, ὧν ἀρχὴ καὶ τέλος ὁ νοῦς καὶ μόνον ὁ νοῦς.

Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Τὸν ἀπερίγραπτον τῆς πόλεως ἐνθουσιασμόν, ἐπὶ τῇ ἀλώσει τῶν Ἰωαννίνων, τῆς Ἡπειρωτικῆς πόλεως τῶν ἀρματολικῶν θρύλων καὶ τῶν ἡρωικῶν παραδόσεων, τῆς μεγάλης ταύτης ἐστίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἣτις ἐσφυρηλάτησε τὰς ἰδέας ἐξ ὧν ἀνέθορον ἡ μεγάλη ἡμῶν τοῦ 1821 ἐθνεγερσία συμμεριζομένη καὶ ἡ Δημοτικὴ ἡμῶν ἀρχὴ συνεκάλεσε τὸν λαὸν τῆς Ἑρμοπούλεως εἰς πάνδημον δοξολογίαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν.

Καὶ συνέρρευσε ἐν τῇ ἱερῇ Ναφῇ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἄμετρον πλῆθος λαοῦ, ἵνα τονίσῃ αἰνους πρὸς τὸν Κύριον τῶν Δυνάμεων, ὅστις ἐκραταίωσε τοὺς στρατιώτας τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸν ἄξιον στρατηλάτην τῶν νὰ καταγάγῃσι περιλάμπρους κατὰ βαρβάρων νίκας καὶ νὰ θραύσῃσι τὰς βαρεῖας ἀλύσεις τῆς δουλείας ὑφ' ἣν ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας ἔστενον μυριάδες ἀδελφῶν μας.

Τὸ ὕψος τῶν διεξαγομένων ἀγῶνων ἐξῆρε μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν δυνάμεως λόγου καὶ τοῦ ἐνθουσιώδους πατριωτισμοῦ τοῦ ὁ σεπτὸς ἡμῶν Ἱεράρχης καὶ τὴν ἐκχειλιζούσαν χαρὰν τοῦ Ἑλληνοσ, ἣν εἰς λαξευτοὺς στίχους ἐτόνισεν ὁ ἐμπνευσμένος Ἡπειρώτης καὶ συνεργάτης τοῦ «Βήματος» κ. Φίλιππος Ἀδάμ, διὰ ζωντῆς καὶ πλήρους αἰσθήματος ἀπαγγελίας μετέδωκεν ὁ καθηγητὴς κ. Ἰωάν. Κατσουρὸς εἰς τὰ φρενητιῶντα πλήθη, ὧν ὁ ἀκράτητος ἐνθουσιασμός ἐξέσπασεν εἰς μεγάλην ἀτέρμονα ἰαχὴν, ἣτις διεκφυγούσα τοὺς ἀπεράντους τοῦ ναοῦ θόλους, οὖς ἐπὶ μακρὸν συνεκλόνει, διέδραμεν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν περιβεβλημένην τὴν ἐορτάσιμον περιβολὴν τῆς Ἑρμοπούλεως, ἣς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς ρύμας ποικιλόχρωμοι ἐκόσμουσαν σημαῖαι χαριέντως ριπιζόμεναι ὑπὸ τὰς ἡδεῖας πνοῆς τῆς αὔρας τοῦ Αἰγαίου.

Ἐξελθόντα τοῦ ναοῦ τὰ πλήθη διέδραμον ὑπὸ τοὺς θουρίους τῆς μουσικῆς παιάνας τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ κατέληξαν εἰς τὴν πλατεῖαν Μιαούλη, ὅπου πολλοὶ ὠμίλησαν, ἐξαίροντες τὴν σημασίαν τοῦ πολεμικοῦ γεγονότος, κατηρτίσθη δὲ καὶ ἐκ διαφόρων συμπολιτῶν μας ἐπιτροπὴ, εἰς ἣν ἀνετέθη νὰ διαδιβάσῃ ἐκ μερῶν τοῦ λαοῦ τῆς Ἑρμοπούλεως συγχαρητήρια τηλεγράφημα πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον καὶ τὸν πρωθυπουργόν. Τὸ κείμενον ἀμφοτέρων τῶν τηλεγραφημάτων τούτων δημοσιεύομεν κατωτέρω, ὡς καὶ τὸ κείμενον τῶν τηλεγραφημάτων τὰ ὅποια τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐνταῦθα Συλλόγου τῶν Κρητῶν ἀπηύθυνε πρὸς τὸν δαφνηφόρον στρατηλάτην Διάδοχον καὶ τὸν πρωθυπουργόν.

Τὰ ἐκ τοῦ προχείρου λεχθέντα ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου μας ἐν τῇ Ναφῇ τοῦ Ἁγίου Νικολάου κατὰ τὴν τελεσθεῖσαν δοξολογίαν, ἐπὶ τῇ ἀλώσει τῶν Ἰωαννίνων.

«Ἐπὶ τοῖς τελουμένοις μεγάλοις γεγονόσι δὲν διαβλέπομεν, τέχνα μου, αὐτὸν τὸν δάκτυλον τῆς θείας προνοίας; Αὐτὸς ὁ Θεὸς ἠδὲκρίσε καὶ ἐλυτρώσατο τὸ γένος ἡμῶν τὸ πολύπλεκτον καὶ πολυστένακτον, ἐκ τῆς μακραίωνος καὶ βαρυτάτης δουλείας. Τῇ πανσθενεῖ δυνάμει τοῦ Θεοῦ ὁ ἐμπνευσμένος Διάδοχος ἡμῶν ὡδήγει τὰς στρατιάς Αὐτοῦ εἰς τοὺς θριάμβους, τὰς ἐνδόξους νίκας, καὶ πανταχοῦ ἀνίστα τὴν εὐλογημένην ἡμῶν φυλὴν, ἀνυψοῖ τὸ σύμβολον τοῦ σταυροῦ καὶ πῆγγυσιν αὐτὸ μετὰ τῆς κυανολεύκου, τῆς ἐχούσης τὴν λαμπρότητα τῶν χι-

των τῶν ἑλληνικῶν ὀρέων, καὶ τὸ γλυκὺ χρῶμα τῆς ἑλληνικῆς θαλάσσης, ἐπὶ τῶν ἱερῶν τάφων τῶν πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀπειρῶν μαρτύρων καὶ ἡρώων τῆς αὐταθυσίας καὶ αὐταπαρνήσεως, τῶν ἐμπνευσμένων πάντοτε ἐκ τῶν μαρτυρικῶν βανίδων τοῦ μεγάλου μάρτυρος τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ Διάδοχος ἡμῶν ὡς στρατηλάτης ἀνεδείχθη τοιοῦτος οἷος ἐβαυκαλίσθη καὶ ὄνειροπολήθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, προωρισμένος θεοθεν νὰ συνεχίσῃ τὴν διακοπεῖσαν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ αἰωνοβίῳ καὶ παγκάλῳ Ἑλληνικῷ ναφῇ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας. Καὶ ἰδοὺ διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ ὑπεργίνεται καὶ ἐκείνου τοῦ τελευταίου προκατόχου Αὐτοῦ. Ὁ κόσμος ἐξίσταται καὶ ἐκπληκτος προσβλέπει πρὸς τὸν μέγαν τοῦτον Ἕλληνα στρατηλάτην. Αἱ στρατιαὶ αὐτοῦ ἐκπορθοῦσι φρούρια φύσει καὶ τέχνῃ ἀπόρθητα. Ἀτρόμητοι θάινουσι πρὸς τὸν θάνατον οἱ προασπιστὰί τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος, ὡς ἄλλοι θεοεἰκελοὶ ἥρωες τοῦ Ὀμήρου καὶ ὑπέρτεροι ἐκείνων. Ἡ ἑλληνικωτάτη πόλις τῆς Ἡπείρου τὰ Ἰωάννινα, ἡ πατρίς τῶν εὐεργετῶν καὶ τῶν φιλανθρώπων ἑλλήνων, τῶν ζώντων καὶ ἀναπνεόντων ἐκ τῆς ἰδέας νὰ ἀναζωπυρῶσι καὶ νὰ συγκατῶσι τοὺς ἀδελφούς των πιστοὺς εἰς τὰ πάτρια καὶ τὰ γνωρίσματα τοῦ γένους, ἐλευθεροῦται ἐξ ἐφόδου διὰ τῶν ἀτρομήτων πολεμιστῶν τῆς νέας Ἑλλάδος. Αἱ ψυχαὶ αἱ ἀγναι τῶν χορηγῶν τούτων σκιρτῶσι καὶ ἀγάλλονται ἐν ταῖς σκηναῖς τοῦ οὐρανοῦ, ἐπευφημοῦσαι καὶ ἀλαλάζουσαι. «Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν,» λέγει ἡ Ἁγία Γραφή. Δόξα τῷ Παναγῶθι Θεῷ. Δόξα καὶ τιμὴ εἰς τὸν λυτρωτὴν Διάδοχον ἡμῶν. Δόξα καὶ τιμὴ εἰς τὸν ἐπίδοξον Διάδοχον τὸν Γεώργιον, ὅστις ἐτι μᾶλλον ἐλάμπρυνε καὶ καθωράισε τὴν βασιλικὴν ἀλουργίδα καὶ τὸ βασιλικὸν διάδημα διὰ τῶν ρανίδων τοῦ ἡρωικοῦ τοῦ αἵματος, καὶ φέρει ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ ἐναποτετυπωμένην τὴν σφραγίδα τῶν ἀναμφισβητήτων δικαιωμάτων του ἐπὶ τοῦ θεοφρουρητοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, ἀναδειχθεὶς οὕτω ἄξιος τῶν διδασμάτων τοῦ γίγαντος Πατρός του καὶ τῆς μεγάλης μητρός του. Καταφιλήσωμεν νοερῶς καὶ τὰς ἐνδόξους πληγὰς τῶν πληγωθέντων στρατιωτῶν ἡμῶν, τῶν τιμησάντων καὶ κλεισάντων τὴν πατρίδα.»

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΕΠΙ Τῆ ΑΛΩΣΕΙ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Α. Υ. Διάδοχον Κωνσταντῖνον

Ἰωάννινα
Αὐτὸς Ἑρμοπούλεως, πανηγυρίζων σήμερον ἄλωσιν ποθητῆς πρωτευούσης Ἡπείρου, διαβιβάζει εὐσεβάσιως, Ὑμετέρῳ Ὑψηλότητι, ἐνθεομα συγχαρητήρια, ἐπὶ ἐπιτελείᾳ ἐθνικοῦ ἔργου καὶ εὐχεται, ἐκ μέσης καρδίας ἵνα ὁ Ὑψιστος ἐνισχύσῃ Ὑμετέραν Ὑψηλότητα πρὸς ὀλοσχερῆ πραγματώσιν Ἰδεωδῶν Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ἐπιτροπὴ Λαοῦ
Ἐμμ. Ἐλευθεριάδης, Γ. Σ. Ράλλης
Ἰωάν. Πετροκόκκινος, Ἐπιμ. Παππαδάμ
Θεοδ. Βελισσαρόπουλος, Κ. Γεωργιάδης
Ἀναστάσιος Μπούκουρας.

Κύριον Ἐλευθέριον Βενιζέλον
Ἀθήνας

Αὐτὸς Ἑρμοπούλεως, πανηγυρίζων ἐπὶ ἀλώσει Ἰωαννίνων, διαπέμπει Ὑμῖν συγχαρητήρια ἐπὶ εὐδοσίᾳ ἐθνικοῦ ἀγῶνος καὶ διατρανοῖ θανμασμόν καὶ ἀφοσίωσιν αὐτοῦ πρὸς Ὑμᾶς τὸν πρωτεργάτην τῆς ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως, εὐχεται δὲ καὶ πέποιθεν, ὅτι, χάρις Ὑμετέρῳ διακυβερνήσει ἐθνικῶν ὑποθέσεων, θέλουσιν αὐταὶ εὐδοθῆ πρὸς συμπλήρωσιν Ἐθνικοῦ Μεγαλείου.

Ἐπιτροπὴ Λαοῦ
Ἐμμ. Ἐλευθεριάδης, Γ. Σ. Ράλλης
Ἰωάν. Πετροκόκκινος, Ἐπιμ. Παππαδάμ
Θεοδ. Βελισσαρόπουλος, Κ. Γεωργιάδης
Ἀναστάσιος Μπούκουρας.

Α. Υ. Διάδοχον Κωνσταντῖνον

Ἰωάννινα
Πανηγυρίζοντες μετὰ λοιπῆς Ἑρμοπούλεως ἄλωσιν πρωτευούσης Ἡπείρου σιρέφομεν νοῦν καὶ καρδίαν πρὸς Ὑμετέραν Ὑψηλότητα, τὸν ἀντάξιον Ἀρχηγὸν Ἐθνικοῦ Στρατοῦ, ὑπο-

βάλλοντες δ' εὐσεβάσιως διαδήλωσιν θεομῶν συγχαρητήριον καὶ ἐγνώμοσύνης εὐχόμεθα Ὑψιστῷ κραταίῳ Ὑμᾶς πρὸς συμπλήρωσιν Ἐθνικοῦ Μεγαλείου.

Ἐπιτροπὴ Συλλόγου Κρητῶν
Κ. Καλομενόπουλος
Ἄντ. Σαλοῦστρος
Ἰωσήφ Ἀμοιραδάκης
Κ. Μεν. Κορηλάκης

Ἐλευθέριον Βενιζέλον
Ἀθήνας

Πανηγυρίζοντες μετὰ λοιπῆς Ἑρμοπούλεως ἄλωσιν Ἰωαννίνων διαδηλοῦμεν πρὸς Ὑμᾶς τὸν ἐμπνευσμένον ἰθύντορα τῶν τυχῶν τοῦ ἔθνους, τὴν θεομοιότην ἡμῶν ἐγνώμοσύνην δι' ὅσα ἐπιτελοῦσατε, σφρησλατήσαντες τὴν ὀριδικὴν τῆς γλυκείας ἡμῶν Κρήτης ἀποκατάστασιν καὶ τὴν Ἐλευθερίαν ἑκατομμυρίων ἡμῶν ἀδελφῶν, εὐχόμεθα δ' Ὑψιστῷ κραταίῳ Ὑμᾶς πρὸς συμπλήρωσιν Ἐθνικοῦ Μεγαλείου.

Ἐπιτροπὴ Συλλόγου Κρητῶν
Κ. Καλομενόπουλος
Ἄντ. Σαλοῦστρος
Ἰωσήφ Ἀμοιραδάκης
Κωνστ. Μεν. Κορηλάκης
24 Φεβρουαρίου 1913.

Α. Μ. τὸν Βασιλέα Θεσσαλονίκην

Ἐυλαβῶς ὑποβάλλω θεομῶτα συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ καταλήψει Ἰωαννίνων ὑπὸ Ἀρχιστρατήγου Διαδόχου, εὐχόμενος ταχεῖαν ἱκανοποίησιν πανελληνίων πόθων ἀπελευθερώσεως ἀπάσης Μακεδονίας ὑπὸ Ὑμετέρον σκῆλιρον.

Δ. Κ. Βοκοτόπουλος
Ἀρχιστρατήγον
Κωνσταντῖνον Διάδοχον

Ἐυλαβῶς ὑποβάλλω Ὑμετέρῳ Ὑψηλότητι Αὐτοῦ τῆ ἐνδόξῳ καταλήψει Ἰωαννίνων. Ὁ Ὑψιστος διαφυλάττει Ὑμᾶς ἐκδικητὴν τοῦ Γένους πρὸς πλήρη ἀποκατάστασιν αὐτοῦ ἐν ἀπάσῃ τῇ εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ.

Δημ. Κ. Βοκοτόπουλος
Αὐτοῦ Ὑψηλότητα
Διάδοχον Κωνσταντῖνον Ἐλευθερωτῆν Ἰωάννινα

Ὁ «Τηρίων Σύνδεσμος» Σύρον συμπανηγυρίζων σύμπαντι Ἑλληνισμῷ ἐπὶ νέα θριαμβευτικῇ νίκῃ ἡρωικοῦ στρατοῦ μας ὑπὸ ἀξιοθαύμαστον ἡγεσίαν Ὑμετέρῳ Ὑψηλότητος, ἀητήτου Στρατηλάτου, ὑποβάλλει εὐλαβῶς Ὑμετέρῳ Ὑψηλότητι θεομῶτα συγχαρητήρια καὶ ἔκφρασιν ἀλείου θανμασμοῦ.

Ρηγόπουλος Πρέεδρος
Α. Β. Υ. Διάδοχον
Κωνσταντῖνον Ἀρχιστρατήγον

Ἰωάννινα
Σύνδεσμος Ἀνδρῶν, ἐπὶ δαφροστεφεί νίκῃ καὶ καταλήψει Ἰωαννίνων, χάριν ἀνδρείας Διοικήσεως Ὑμετέρας Ὑψηλότητος καὶ γενναϊότητος Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, ὑποβάλλει εὐσεβάστως Ὑμετέρῳ Ὑψηλότητι ἐγκάρδια συγχαρητήρια, εὐχόμενος βίον μακρὸν καὶ ἐνδοξόν ὑμῖν καὶ Σεπτῇ ὑμῶν Οἰκογενείᾳ.

Ὁ Προεδρεύων Ἀνδρῶν
Μιχαὴλ Ι. Κοζαμίας

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΠΑΜΟΙ

Μετ' ἀνεκφράστου χαρᾶς ἐτελέσθησαν τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐν μέσῳ στενοῦ οἰκογενειακοῦ κύκλου οἱ γάμοι τῆς συμπαθοῦς καὶ διὰ πολλῶν προτερημάτων πεπροικισμένης δεσποινίδος ΜΑΡΙΚΑΣ ΣΩΜΑΡΙΠΑ τῆς μεγάλης τῆς Νάξου καὶ ἀρχαίας ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας μετὰ τοῦ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀρίστου νέου κ. ΦΕΛΙΤΣΕ ΤΖΙΤΕΛΗ ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ἀγγλικοῦ τηλεγραφείου. Εἰς τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος εὐχομαί βίον ἀνδρόπαρτον.

Μετ' ἀληθοῦς χαρᾶς ἀγγέλλομεν τοὺς εὐτυχεῖς ἀρραβῶνας τοῦ ἀξιολόγου συμπολίτου μας καὶ λίαν δραστηρίου ἐμπόρου κ. Ἰακώβου Κακαρούχα μετὰ τῆς δι' ἀπειρῶν χαρισμάτων Ρηγοπούλου, ἀρίστης δεσποινίδος Μαρουσῶς Κοσμουμένης ἀρίστης ἀδελφῆς τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀγορᾷ διακρινομένων νεαρῶν συμπολιτῶν μας κ. κ. Μόσχον Ρηγοπούλου, Προδρον τοῦ παρ' ἡμῖν Συνδέσμου τῶν Τηρίων καὶ Νικολ. Ρηγοπούλου.

Τόσον εἰς τὸ λίαν εὐάρμοστον ζεῦγος, ὅσον καὶ εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν μελονύμφων διαπέμπομεν θερμότητα συγκαταστήτρια εὐχόμενοι ταχεῖαν τὴν τέλει τῶν γάμων.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὁμιλῶν προχθές ἐν τῇ Βουλῇ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἐπαναστάσεως, κ. Α. Καλλέρης, καὶ ὑποστηρίζας ὅτι ἡ νέα Ἑλληνικὴ ὁροθεσία δέον ν' ἀκολουθήσῃ τὴν γραμμὴν ἣν κατ' ἐπανάληψιν τὸ «Βῆμα» διέγραψε, ἐληξε τὸν λόγον τοῦ διὰ τοῦ ἐξῆς ἐμφαντικοῦ ἐπιλόγου. «Ἐνόμισα ὅτι καθήκον εἶχομεν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐκτὸς καὶ μακρὰν τῶν πραγμάτων εὐρισκόμενοι νὰ ὑποδείξωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ποῖαι εἶναι αἱ δίκαιαι λύσεις τῶν ζητημάτων αὐτῶν βραχιστοχρόνων ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἀμοιβαίων ὑποχωρήσεων. Διότι ἐφρόνουν ὅτι ἐὰν παρέλιπον, ἐγὼ τοῦλάχιστον, τὸ καθήκον τοῦτο, θὰ διέτρεχον τὸν κίνδυνον νὰ μοὶ ἐπιρομφθῇ ἡ μομφή, ὅτι ἤμην ὑπὲρ πολιτικῆς τεινύσεως εἰς τὴν αὐξήσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ὑπηκόων Ἑλλήνων, εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῶν συνόρων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἐπὶ ζημίᾳ ἀνυπολόγιστῳ τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ. Ὅρθά καὶ δίκαια τὰ λεχθέντα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς θὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἰδεολόγος ὑπὸ τῶν ἀγαν πρακτικῶν ἐκ τῶν φιλελευθέρων. Καὶ λίγα εἰν' αὐτὰ, ποῦ πέρνομε; σὰς λέγουσι.

Εἰς τὸν παγκόσμιον ὕμνον, ὅστις ὀρμηφύτως ἀνήλθεν εἰς πάντα τὰ χεῖλη, ἐπὶ τῇ ἀκούσματι τῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀλώσεως τοῦ ἀπορρήτου τῶν Ἰωαννίνων φρουρίου, ἔδει νὰ ὑπάρξῃ καὶ μία παραφωνία, ἵνα ἐξαρθῇ ἔτι μᾶλλον τοῦ ὕμνου ἡ ἀξία, καὶ ἡ παραφωνία αὕτη ἠκούσθη ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας τῶν συμμάχων μας Βουλγάρων, καθ' οὓς, ἡ παράδοσις τοῦ φρουρίου ὀφείλεται, ὅχι εἰς τὴν πολεμικὴν δρᾶσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν δωροδοκίαν τοῦ Τούρκου ἀρχιστατήγου.

Δὲν θὰ παρακολουθήσωμεν τοὺς ἀγαθοὺς συμμάχους ἐν τῇ ἐκδηλώσει τῶν συναισθημάτων τὰ ὅποια ἐμπνέει αὐτοῖς ἡ ζηλοτυπία, διότι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς, τελευταῖος πολιορκήσας τὸ ὡς ἀπόρρητον θεωρούμενον φρούριον τῶν Ἰωαννίνων, πρῶτος ἐξεπόρθησεν αὐτὸ, ἐνῶ οἱ Βούλγαροι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου πολιορκούοντες τὴν Ἀδριανούπολιν δὲν ἐξεπόρθησαν αὐτήν ἔτι διὰ στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀλλ' ἀναμένουσι νὰ τοῖς παραδοθῇ διὰ τῆς πείνης ἢ δι' ἔλλειψιν πυρομαχικῶν.

Ἡ πανταχοῦ διαλαληθεῖσα Βουλγαρικὴ ὀρμὴ συνετρίβη ὡς εὐθραστον ὕελλινον σκεδὸς πρὸ τοῦ πρώτου συρματοπλέγματος, πρὸ τοῦ πρώτου τετελετισμένου ἐρύματος ἐν Ἀδριανουπόλει, ἐν Μειραῖς, ἐν Μπολαίῳ, ἐνῶ τὴν ὀρμὴν τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων δὲν ἀνέκοψαν οὔτε τὰ Πέντε Πηγὰδια, οὔτε ἡ Αἰτωροῦρα, οὔτε ὁ Ἅγιος Νικόλαος, οὔτε τὸ Μπιζάνι, οὔτε τὰ Ἰωάννινα.

Τὴν μαχητικὴν ἀξίαν τῶν Ἑλλήνων πολεμιστῶν ἐδόθη πολλάκις ἀφορμὴ νὰ δοκιμάσωσιν ἐν τῷ παρελθόντι οἱ φίλοι Βούλγαροι, τίς οἶδε δὲ μὴ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι δοθῇ αὐτοῖς ἀφορμὴ νὰ πειραματισθῶσιν, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ ἐμπράκτως.

Πλεῖσθ' ὅσα ἐπεισόδια ἤρξαντο προκαλοῦντα τὰ Βουλγαρικὰ στρατεύματα, εἰς πλειστάς κόμας καὶ χωρία τῆς περὶ τὴν Θεσσαλονικίαν κατεχομένης ὑπὸ τῶν ἡμετέρων στρατευμάτων ὑπαίθρου χώρας, ὡς πολλοὶ δὲ διατείγονται, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Θεσσαλονικίᾳ, ἥς ἀπεγογόνται, κατ' ἄλλους δὲ, τὸ Διοικητήριον. Ἡ Τελωνεῖον, κατ' ἄλλους δὲ, τὸ Διοικητήριον. Ἡ τοιαύτη τῶν συμμάχων ἡμῶν τούτων διαγωγὴ καὶ πλεῖσθ' ὅσα ἄλλα διδόμενα, παρέχουσι τὸ

ἐνδόσιον ὅτι ἐλαχίστην δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ποιεῖσιν ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ αἰσθήματά των.

Δὲν ἠξεύρομεν ἐκ ποίων λόγων ὀρμηθεῖς ὁ ἐκ Μεσσηνίας βουλευτὴς κ. Μερλόπουλος προέβη ἐν τῇ Βουλῇ εἰς πρότασιν δι' ἣς ὑπεδείκνυεν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ μέτρον τῆς ἐπανέξετάσεως πάντων ἐκείνων οὕτινες ἐξηρέθησαν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητος. Τὸ δίκαιον τῆς προτάσεως ἀναγνωρίζων ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἐδήλωσε κατηγορηματικῶς, ὅτι τὸ τοιοῦτον μέτρον τὸ ἔχει ὑπ' ὄψιν του, ἴσως δὲ τάχιστα πλείστοι ἐκ τῶν διαφυγόντων τὴν στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν ἐπιτηδεῖων, ὧν ὁ πατριωτισμὸς μόνον ἐν τοῖς καφενεῖοις ἐδοκιμάσθη, θὰ περιβληθῶσι τὴν τιμὴν τοῦ στρατιώτου περιβολῆν, καὶ θὰ ἰδωμεν τέλος, ἀν δὲν τραπῶσι τὴν πρὸς τὸ ἐξωτερικόν, τὴν ἀντοχὴν τοῦ πατριωτισμοῦ των εἰς τοὺς στρατῶνας, τὰ γυμνάσια καὶ τὰ πεδία τῶν ἀγῶνων, εἰς ἃ σήμερον δοκιμάζονται ἀτυχεῖς οἰκογενειάρχαι, πτωχοὶ προστάται χηρῶν μητέρων καὶ ἀπροστατεῦτων ἀδελφῶν, ἐν ᾧ οἱ ἐπιτηδεῖοι ἐξαιρεθέντες μᾶς ἐπιδεικνύουσι τὸν εὐθνήν πατριωτισμὸν των, ἀπὸ τοῦ ἀσφαλοῦς, εἰς τὰ διάφορα καφενεῖα καὶ τὰ λοιπὰ κέντρα.

Αὔριον Κυριακὴν, πρώτῃν τῶν Νηστεῶν ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος ποιήσεται ἑναρξιν τοῦ Κηρύγματος τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς ἐν τῷ Ναῷ τῆς Μητροπόλεως περὶ ὧραν 3ην Μ. Μ. ὡς θέμα ἔχων «Περὶ Καταβολῆς».

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν μας τὸν ἀρτι δημοσιευθέντα Ἀπολογισμὸν τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1912 διαχειρίσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὀρφανοτροφείου τῶν Θηλέων τῶν Ἀδελφῶν Μπαμπαγαυῶν, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ἡ φειδῶ καὶ λεπτόλογος μέριμνα, ἥτις καταβάλλεται πάντοτε ὡς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν προαγωγὴν τοῦ καινοφελοῦς τούτου ἰδρύματος ὅπερ ἐκ τῶν ἀποβλήτων τῆς μοίρας δημιουργεῖ εὐρωστὰ τῆς κοινωνίας μέλη, προπονοῦν αὐτὰ καταλλήλως, ἵνα διαπλευσῶσι τὸ πολυκύμαντον τοῦ βίου πέλγος καὶ ἀντιμετωπίσωσι τῆς βιοπάλης τὸ ἀνάντες.

Κατὰ τὸν Ἀπολογισμὸν τοῦτον, τὰ μὲν ἔσοδα ἀνήλθον κατὰ τὸ ἔτος 1912 εἰς Δραχμὰς 55,369.10, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς Δραχμὰς 51,885.10 ἔμεινε δὲ πλεόνασμα ἐκ Δραχμῶν 3,484.

Ἡ ὀλικὴ δὲ περιουσία τοῦ καταστήματος χρηματικῆ, κτηματικῆ καὶ εἰς χρηματογράφα ἀνέρχεται εἰς Δραχμὰς 1,622,911.77.

Μετὰ ὀλιγοήμερον ἐν Ἀθῆναις διαμονὴν ὅπου μετέβη πρὸς ἀνανέωσιν τῆς ἐντῷ Πανεπιστημίου ἐγγραφῆς του, ἐπανέκαμψεν ἐκεῖθεν προχθές ὁ ἱερολογιώτικτος ἱεροδιάκονος Ἀλέξανδρος Ἀσημομίτης, φοιτητὴς τῆς Θεολογίας.

Αὔριον Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ ἐλόγιμος ἱεροδιάκονος κ. Ἄλ. Ἀσημομίτης θέλει ὀμιλήσῃ ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, θέμα ἔχων τὴν σημασίαν τῆς Ἑορτῆς.

Σεβαστὴ πρεσβυτὴς, φιλόστοργος μήτηρ Ἑλληνίς τὴν καρδίαν καὶ τὸ φρόνημα, ἡ Βασιλικὴ Γεννηματῆ, ἀφοῦ ἐπετέλεσε τὸ καθήκον τῆς ὡς Ἑλληνίδος καὶ μητρὸς, γενναίως ἀντεπεξέθετο κατὰ τῶν ἀντιθέτων τῆς ἐκνευρίζουσας βιοπάλης περιπετειῶν, ἔκλινε τὴν κεφαλὴν καὶ παρέδωκε τὴν ἀγίαν ψυχὴν τῆς εἰς τὸν Πλάστην ἦδη, ὅτε ἡ στρῆγὴ τῶν τέκνων τῆς, ὑπὲρ ὧν τόσον ἀνδρικῶς καὶ ἐπιτυχῶς ἠγωνίσαστο, προητοιμάσεν αὐτῇ περίοδον ἀγέσεως καὶ ἀναπαύσεως. Τῇ μεταστάσει τὸ «Βῆμα» εὐχεται γαίαν ἐλαφρᾶν, τοῖς δὲ σκληρῶς διὰ τοῦ θανάτου τῆς δοκιμαζομένοις τέκνοις τῆς τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μήπω συνελθόντες ἐκ τῆς ὀδύνης, τῆς ἐκ τῆς ἀπωλείας τῆς λατρευτῆς μας Μητρὸς

ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ

αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσωμεν καὶ δημοσίᾳ τοὺς ἀπειροπληθεῖς συμπολίτας μας τοὺς ὀπωσδήποτε συμμερισθέντας τοῦ πένθους μας, καὶ συνωδεδέσαντας τὴν κηδείαν τῆς προσφιλοῦς μας νεκρᾶς μέχρι τῆς τελευταίας αὐτῆς κατοικίας.

Ἐν Ἐφομυπόλει τῇ 28 Φεβρουαρίου 1913.

Τὰ τέκνα Κ. Γεωργιανῶν

Γλυκοχαράζει ἡ αὐγὴ, γλυκὰ κτυπᾷ ἡ δριάντα, γλυκὰ βαρᾶ καὶ τ' Ἀη-Λιά ἡ βροντερὴ καμπάνα, ξυπνοῦνε τὰ στρατεύματα, πέρνου τ' ἀντίσκηνά των καὶ τρέχουνε γιὰ τὴν γραμμὴν ζωσμένοι τ' ἄρματα

ξυπνᾷ μ' αὐτὰ καὶ τὸ χωριδ-τὸ Μόκρον, τὴν χαράτου νὰ δεῖξῃ εἰς τὸ στράτευμα, ποῦ 'δε τὴν Λευτεριά του.

Ἀνοίγουν πόρταις διπλάταις, παράθυρα καὶ φύλλα, φωταῖς ἀνάβουν 'δῶ κ' ἐκεῖ ἀπὸ δεμάτια ξύλλα, βγαίν' ὁ παππᾶς μὲ τ' ἄμφια καὶ γύρω τὰ παιδιὰ του μ' εἰκόνας εἰς τὰ χέρια των ἀπὸ τὴν ἐκκλησιά του, νὰ δεηθῇ γιὰ τὸν Στρατὸ τοῦς Τούρκους νὰ νικήσῃ καὶ ἡ Σημαία τοῦ Σταυροῦ παντοῦ νὰ κυματίσῃ.

Μιά φυχικὴ τότε ὀρμὴ τὸν κόσμον ἠλεκτρίζει καὶ μιά στοργὴ γιὰ τὸν Στρατὸν τὸ Μόκρον συγ-

κλονίζει, φωνὴν ζεστό τοῦ φέρνουνε, ἄλλος τυρὶ, καὶ ἄλλος κρασί καλὸ, ἄλλος αὐγὰ, κάτι μικρὸς μεγάλος, μαντύλια, κάλτσαις μάλλινα... καὶ μιά παππαδοπούλα σ' ἓνα λεβέντη, ποῦ 'βλεπε ἀπὸ λευκὴ πεζούλα, γιὰ τί δὲν εἶχε τίποτε νὰ δώσῃ, ἀπ' τὸν λαϊμὸ τῆς εἰς τὸν λαϊμὸ του κρέμασε τὸν ἀργυρὸ Σταυρὸ τῆς, νὰ τὸν φυλάξῃ ἀπὸ κακὸ τὴν νύχτα ποῦ κοιμάται κ' εἰς τοῦ πολέμου τὴν βοή τὸ... Μόκρον νὰ θυμᾶται.

Ὀκτώβριος 1912.

Φίλιππος Ἀδάμ Ἡπειρώτης

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ

Τῶνα σου πόδι στὴ στερεὰ, στὴ θάλασσα τὸ ἄλλο Στὰ σύνεφα ἡ κεφαλὴ, τὸ σῶμα σου μεγάλο. Δεξί σου χεῖρ ὁ Σταυρὸς, ἀριστερὸ ὁ Στόλος Καρδιά σου εἶνε ὁ Σταυρὸς, φωνὴ σου ὁ κόσμος ὅλος. Τρία δρεπάνια σου, Σπ. Π. Τ. Τουφεῖο καὶ Κανόνι Ἡ ἐνδόξος Σημαία σου τὰ τρία στεφανώνου. Στὴν Ἡπειρὸν, εἰς τὰ Νησιά, εἰς τὴν Μακεδονία, θὰ κυματίσῃ φερωτὴ ἡ δόξα αἰωνία. Ἡ Θεσσαλία, ὁ Μοσιᾶς, τὰ ἑλεύθερα Νησιά σου, Κί' ἡ Στερεὰ, ἠνώθησαν σφικτὰ στὴν ἀγκαλιά σου. Ὁ Βενιζέλος σύμβουλος ἠγέτης ἐμπνευσμένος Ὁ Κωνσταντῖνος Βασιλιάς στὴ Πόλι τμημένος. Ὁ Κουντουριώτης ἀγρυπνῶν φρουρὸς στὴ θάλασσά σου, τὰ παλληκάρια των πιστὰ εἰς τὰ θελήματα σου, Ἐτοιμοὶ ὅλοι νὰ χαθοῦν στὸ πόδι τῆς καρδιάς σου. Νὰ φέρουνε τὴν ἑλευθερίαν σου τὰ παιδιὰ σου. Τὴν ἑλευθερίαν τὴν ποθητὴν. Ἀρκεῖ καὶ μιά ματιά σου. Νὰ τρέξουν ὅλοι πρόθυμοι γιὰ τὴν κληρονομίαν σου. Πρόθυμοι, ναι, θὰ τρέξουνε μικροὶ, μεγάλοι ὅλοι. Τὴν Θρῆζην μας νὰ ἀράουνε, νὰ μπουνε, μεσ' στὴ Πόλι. Μὰ μένει ἀκόμα μιά γωνιά, σκλάβια βασιανισμένη. Ἐδῶ καιροὶ στὴ γειτονία, αἱματοκυλισμένη. Κί' αὐτὴ τὴν ἑλευθερίαν ζητεῖ, τὴν μάνα τῆς γυρεῖ. Τὴ μάνα ποῦ τὴν ἔκαμε τὸν κόσμο νὰ μαγεύῃ. Τὸ θάρος τῆς δὲν τόχασε, ποτὲ ἀτελεισία. Δὲν τῆς ἐπέρασ' ἀπ' τοῦ νοῦ τὴν λέν' Μικρὰ Ἀσία. Ἐκεῖ μιά κόρη ζηλευτὴ Παρθένᾳ Πλουμισμένη. Τὴ Σμύρνην τὴν πενταμορφὴν τὴν κοσμοεξαουσιμένη. Ἐνοια σας σλαβοπουλάις μου, μὴ παρατονεθῆτε, Κοιτεῦ' ἡ ὦρα ποῦ καὶ σεις στὴ μάνα σας θὰ ἐλθῆτε. Κ.

ΝΕΩΤΟΥΡΚΟΣ ΘΡΗΝΩΝ

Σύλνα καὶ μένος Ἀλῆ Πασσᾶ ἀπὸ τὸν Μαῦρον Ἄδην. Νὰ 'δῆς τὰ Ἑλληνόπαιδα ποῦ ἤσαν τὸ Μπιζάνι Ἐπείσαν καὶ τὰ Γιάννενα ἐπῆσαν καὶ τὴν λίμνην. Ποῦ ἐπνίξες τῆς εἰμορφῆς καὶ τὴν κερὰ Φροσύνην Ἡμυαλωτίσθη ὁ στρατὸς καὶ οἱ πασσαδες ὅλοι καὶ εἶνε τώρα ἑλευθερὸν τ' Ἄγιου-Γιαννίου ἡ πόλι. Δὲν περιμέναμε Πασσᾶ τέτοια μεγάλη νίκη. Μᾶς πῆρανε τὰ Γιάννενα καὶ τὴν Θεσσαλονίκη. Μᾶς πῆραν ὅλα τὰ νησιά τὴν Χιὸ τὴν Μυτιλήνην ἀκόμα καὶ 'στὸ στόλο μας καταστροφὴ ἐγένει. Ἀνάθεμα Νέστουρκοι ποῦ εἶσθε ἡ αἰτία ἀπ' οὗ ἀνελάβατε ἐχάθη ἡ Τουρκία. (Μύκος) Ν. Φούσης

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΝΗ ΤΙΣ ΑΣΘΕΝΗΣ ΟΤΑΝ ΕΙΝΕ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΣ;

Δυστυχῶς εἶνε παρκατηρμένον, ὅτι πάντες καὶ πᾶσαι γυναῖκες, ὅταν φθάσωσιν εἰς ὠρισμένην ἡλικίαν, ἀποθαρρύνονται, ἅμα ὡς ἡ υγεία των κλονισθῇ ὀλίγον. Διανοκῶς δὲ παρακονοῦνται, δὲν λυμβάνουσιν οὐδὲν μέτρον, δὲν ἐπιμελοῦνται ἐκῶν, ἰσχυρίζονται ὅτι ἔλα εἶνε ἀνωφελὴ καὶ καθημερινῶς ἐπανελαμβάνουσιν: «εἶνε ματαία προσπάθεια, εἶμαι πολὺ ἡλικιωμένος».

Ἡ σφαλερὴ, ὅσον καὶ ἐπιβλαβὴς, αὕτη ἰδέα,

